

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5371/2021
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Данијеле Николић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Узелац, адвокат из ..., против противника предлагача Града Суботице, чији је заступник Градско правобранилаштво из Суботице, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 304/20 од 03.11.2020. године, на седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж 304/20 од 03.11.2020. године.

Образложење

Основни суд у Суботици, решењем Р1 20/19 од 02.06.2020. године, одредио је накнаду у новцу за експроприсане непокретности уписане код Републичког геодетског завода, Служба за катастар непокретности Суботица, раније власништво предлагача, која је експроприсана у корист јавне својине противника предлагача, ради регулације дела обалног појаса Палићког језера (западна и јужна обала IV сектор и обала III сектора). Јавни интерес за експропријацију непокретности, утврђен је решењем Владе Републике Србије 05 број: 465-90/2018 дана 11.01.2018. године („Службени гласник РС“ број 3/2018) (све ближе одређено у ставу првом изреке). Обавезао је корисника експропријације да ранијем сопственику, предлагачу за експроприсане непокретности уписане код Републичког завода Службе за катастар непокретности Суботица исплати на име експроприсаног земљишта износ од 4.609.642,00 динара, на име вишегодишњег засада износ од 607.774,00 динара и на име настрешнице износ од 29.517,00 динара, односно укупно 5.246.933,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности овог решења, за случај доцње, са каматом у висини стопе затезне камате прописане Законом о затезној камати од падања у доцњу до коначне исплате, под претњом принудног извршења (све ближе одређено у ставу другом изреке). Обавезао је корисника експропријације противника предлагача да на име трошкова овог ванпарничног поступка исплати предлагачу износ од укупно 309.721,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности овог решења, за случај доцње, са затезном каматом, у висини стопе затезне камате прописане Законом о затезној камати, почев од падања у доцњу до коначне исплате, под претњом принудног извршења (став трећи изреке). Одбио је преко досуђеног захтев предлагача, ради накнаде трошкова овог ванпарничног поступка досуђењем износа од даљих 143.757,00 динара до износа опредељеног трошковником пуномоћника предлагача од укупно 453.478,00 динара (став четврти изреке).

Виши суд у Суботици, решењем Гж 304/20 од 03.11.2020. године, одбио је жалбу предлагача и потврдио решење Основног суда у Суботици Р1 20/19 од 02.06.2020. године, у делу у ком је одређена накнада у новцу за експроприсане непокретности у износу од 4.609.642,00 динара и у делу у ком је одбијен захтев предлагача ради накнаде трошкова парничног поступка преко досуђеног до укупно захтеваног износа (став први изреке). Одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке).

Против наведеног решења другостепеног суда, предлагач је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. и 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13- УС, 55/14, 87/18 и 18/20) а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“ бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14, 6/15 и 106/15) и утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Акт ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност је 31.01.2019. године примљен у Основном суду у Суботици. На рочишту одржаном 02.06.2020. године, предлагач је вредност експроприсаних парцела определио у складу са проценом проценитеља Сокола Сенке (према образложењу првостепене пресуде лиценцирани проценитељ, Сенка Сокола, дипломирани инжењер грађевине проценила је тржишну вредност експроприсаних парцела у износу од 1.006,36 динара по м², то јест 8,56 евра по м² и за укупно површину експроприсаног земљишта од 8.083 м² тржишна вредност према овој процени износи 8.135.539,52 динара, то јест 69.200 евра, према званичном средњем курсу НБС на дан 21.01.2020. године. У уводу првостепеног и другостепеног решења наведена је вредност предмета спора у износу од 5.246,933,00 динара.

Разлика између утврђеног износа од стране проценитеља Сенке Сокола у износу од 8.135.539,52 динара и досуђеног износа од 4.609.642,00 динара, износи 3.525.897,52 динара (рачунајући да је на дан опредељења тужбеног захтева 02.06.2020. године, један евро износио 117,5959 динара, то износ од 3.525.897,52 динара изражен у еврима је износио 29.983,1626 евра).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како предлагач у овом поступку на име процене непокретности није успео за износ од 3.525.827,52 динара, изражено у еврима за износ од 29.983,1626 динара, који износ не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, то ревизија предлагача није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. и 420. ЗПП, а у вези одредбе члана 30. став 2. ЗВП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић